

Jordans en Van Doeselaar betoveren in Frans repertoire

24-3-2022

Pianoduo Wyneke Jordans & Leo van Doeselaar.

Werken van Mozart, Schubert en Ravel.

Stichting Kamermuziek Deventer
Deventer Schouwburg, 23 maart 2022

Door Elly van Plateringen.

Er bestaan veel piano-transcripties van de *Bolero* van Ravel. Zoals eentje met toevoeging van een kleine trom (heel slim) of eentje met vier pianisten op even zovele vleugels. Dan is het opbouwen van een doorlopend uitgerekt crescendo een fluitje van een cent. Duo Jordans & Van Doeselaar bleef dicht bij huis en gebruikte de versie van Ravel zelf voor piano vierhandig. En dan is het hard werken om met zowel de persistente ritmische grondlijn als de toenemend spannende opbouw naar een onwaarschijnlijk heftige climax toe te werken. Lag het aan het mechaniek van de vleugel dat de repeterende nootjes links er niet altijd naar wens uitkwamen? Feit is dat Jordans & Van Doeselaar desondanks de zaal bespeelden met een gloed en ausdauer die culmineerden in een staande ovatie.

Maar dat was slechts het slotstuk van dit memorabele optreden. De avond begon – hoe kon het anders – met Mozart.

Diens laatste *Sonate in C KV 521* klonk bijzonder vitaal. Met een *Allegro* dat stevig werd neergezet, een prachtig verstild *Andante* en als kers op de taart het divertimento-achtige *Allegretto* waarin de diverse *spielereien* van de pianisten een exquise toevoeging vormden.

Dat *Thema en Variaties in As D813* van Franz Schubert een volkomen andere klankkleur kreeg, zegt genoeg over de capaciteiten van dit pianisten-echtpaar, dat elke muziekstijl naar z'n hand zet. Hier klonk romantiek in optima forma. De karakteristieken van elke variatie werden met finesse ingekleurd en het was een genoegen om te zien hoe de handen hier en daar stuivertje wisselden voor een plekje op het krappe klavier.

Dan het ontegenzeggelijke hoogtepunt van het programma: *Ma Mère l'Oye* van Maurice Ravel. De vijf sprookjes lieten horen waar decennia lang samen piano spelen toe kan leiden. Want dit was de Hogeschool zelve, vol poëzie die de muziek naar een hoger plan bracht, met een omfloerst palet vol detail, transparantie en eensgezindheid waar men slechts 'U' tegen kan zeggen. Het was niet moeilijk om je de dansende hovelingen, het uitgeputte Kleinduimpje, de Chinese pagodes, Belle die met enige terughoudendheid het Beest benadert of de tovertuin voor te stellen.

Ook de toegift was van Franse bodem: een geestig fragment uit *l'Enfant et les Sortilèges*, ook weer van Ravel. Ik verheug me op de terugkeer van dit bijzonder pianoduo.